

Mobles o escultures?

L'artista de Besalú Kel Domènech ha creat una col·lecció de mobiliari escultòric històrico-avantguardista, suma d'un profund coneixement de la història del moble i les últimes tendències

TEXT: PILI TURON FOTOGRAFIA: MARC MARTÍ

Pretendre distingir el moble de l'escultura o, entrant més en detall, separar l'obra d'art dels bancs, les cadires, les taules o els sofàs creats per l'artista Kel Domènech (Besalú, 1971) és absurd perquè són una mateixa cosa. I és que, precisament, la seva darrera col·lecció consisteix en una sèrie de mobiliari-escultura que acaba de presentar en la VII Fira d'Antiguitats i Restauració Antic Empordà de la Bisbal d'Empordà.

Es tracta de divuit peces de mobles-escultures «històrico-avantguardistes» —a la Bisbal se'n van exposar deu—, resultat d'un procés creatiu que se sustenta en una profunda investigació sobre la història del moble i la recerca constant en les noves tendències. El producte final mostra la dualitat de l'antic i el nou, del polit i el rude, de l'autòcton i el forà; uns binomis que l'escultor ha volgut transmetre en el muntatge del seu stand, creant un «espai de mestissatge» —d'acord amb la seva descripció feta en una explicació pública— adequat per tal de donar a conèixer la seva obra i oferir a l'observador les claus necessàries per comprendre l'origen de la seva inspiració.

L'ARTISTA

La formació de Kel Domènech Masbernà es troba en els àmbits de la fusteria, les tècniques de talla, l'escultura, la restauració, el dibuix, la història, el peritatge i la catalogació de mobles antics. En la seva trajectòria professional hi ha, entre altres projectes, la restauració del mobiliari modernista present a la casa de Francesc Cambó a Besalú; la part d'ebenisteria corres-

ponent a la restauració de Sant Pere de Rodes, així com també del Museu dels Jueus de Girona, d'algunes dependències de Santa Maria de Vilabertran i d'estances privades de la Col·legiata de Santa Maria de Besalú.

Entre les peces exposades a Firantic hi havia un banc que combina part de tres cadires tipus Thonet —de mitjans del segle XIX—, en fusta de faig amb serigrafies al vapor i tint; els seus respallers disposen d'una estructura d'acer inoxidable i els peus són suports industrials per a màquines. També s'hi podia veure un moble que fa les funcions de taula, seient i revister creat a partir de dues cadires —també Thonet—, un marbre roig d'Alacant tallat a finals del segle XIX i una estructura d'acer; el resultat és un banc per a dues persones, on poden seure fent de *voyeurs* del seu entorn. Una altra peça és una parella de sofàs creats a partir de dues talles franceses de finals del XIX, que fan de respall, amb un seient de *capitoné* de pell i botons que representen el *ying* i el *yang*. La col·lecció també inclou una consola feta a partir d'una formatgera castellana de pi, de principis o mitjans del segle XX i probablement del nord d'Espanya, amb dos calaixos folrats en pell de vaca i en la qual Domènech hi ha incorporat un peu cilíndric i telescòpic. I entre les cadires-escultura n'hi ha —i només per donar-ne un exemple— una de despatx que neix d'un seient de cadira portuguesa de roure de principis del segle XX, restaurada amb un acabat brillant a *poro* tancat i amb un peu d'acer tallat i calat amb figures geomètriques inspirades en els jocs infantils.

Fotos:

1

L'estand de Kel Domènech, a l'última edició de Firantic.

2

L'artista amb una de les seves obres, a la Bisbal d'Empordà.

3

Una sèrie amb algunes de les peces creades per Domènech incloses a l'exposició.

